

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

ОДЕСЬКА НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ

НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ ПРИКЛАДНОЇ ЕКОНОМІКИ ТА
МЕНЕДЖМЕНТУ ІМ. Г.Е. ВЕЙНШТЕЙНА



МАТЕРІАЛИ

VI МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

11 – 13 жовтня 2018 р.

ЕКОНОМІЧНІ ТА СОЦІАЛЬНІ АСПЕКТИ

РОЗВИТКУ УКРАЇНИ НА

ПОЧАТКУ ХХІ СТОЛІТТЯ

м.Одеса

УДК: 338.43:316.502(477)

Економічні та соціальні аспекти розвитку України на початку ХХІ століття. Матеріали VI Міжнародної науково-практичної конференції 11-13 жовтня 2018 р. Одеса: Одеська національна академія харчових технологій, 2018. – 327 с.

У матеріалах конференції знайшли відображення економічні та соціальні аспекти розвитку України на початку ХХІ століття. Були запропоновані шляхи вирішення найактуальніших та нагальних проблем багатьох сфер сучасного бізнесу та новітні управлінські технології в сучасних турбулентних умовах існування підприємств. В доповідях особлива увага приділялась прикладному характеру досліджень та їх впливу на поліпшення економічної ситуації в країні.

Науковий редактор Каламан О.Б. – директор ННПЕіМ ім.Г.Е.Вейнштейна ОНАХТ

Редакційна колегія:

Агеева І.М. - к.е.н., доц., Басюркіна Н.Й. - д.е.н., доц., Купріна Н.М. - к.е.н., доц., Лагодієнко В.В. – д.е.н., проф., Немченко В.В. - д.е.н., проф., Павлов О.І. - д.е.н., проф., Рогатіна Л.П. - к.с.н., доц., Савенко І.І. - д.е.н., проф.

Рекомендовано до видання Вченою Радою Одеської національної академії харчових технологій протоколом № 2 від 02.10.2018 р.

Матеріали додаються за оригіналами рукопису

Редакційна колегія не несе відповідальності за зміст та сутність наданих матеріалів

Література

1. Іщенко О. М. Політична ідеологія як основний ресурс політики. Actual questions and problems of development of social sciences. International Scientific-Practical Conference. Kielce: Holy Cross University. 2016. P.150 – 153.
2. Черникова В. Е. Манипуляция массовым сознанием как феномен информационного общества // Теория и практика общественного развития. 2015. № 3. С. 141 – 144.
3. Рукетт М.-Л. Познание масс. Очерки политической психологии / Пер. с франц. Н. В. Вышинского. М.: «Канон+» РООИ «Реабилитация», 2010. 272 с.

ДО ПРОБЛЕМИ ВИКЛАДАННЯ ФІЛОСОФІЇ В УМОВАХ ІНФОРМАЦІЙНО-ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЙНОЇ РЕВОЛЮЦІЇ

Пурцхванідзе О. В., к.ф.н, доцент, Паскаренко О., студентка ФЕБіК (Молдова)
Одеська національна академія харчових технологій

Сучасний світ являє собою доволі складне явище як за умов простого спостереження за ним, так і при намаганні його раціонального, теоретичного осмислення. Він постає як строкатий, різноплановий, несистемний, позбавлений цілісності і саморозірваний. Пояснень цьому в літературі можна знайти доволі багато. Всі вони так чи інакше зводяться до висновку, що такий його стан зумовлено кризою модерну, яка пов'язується з самодискредитацією розуму, кризою аутентичності людини, що загубилася в світі створеному нею самою. Ж. - Ф. Ліотар визначив цей стан як «ситуацію постмодерну».

Одним же з найбільш впливових факторів, який формує, змінює і загострює суперечності світу є інформаційно-комунікаційна революція. Саме потужний розвиток інформаційних технологій призвів на думку багатьох філософів, культурологів і дослідників до того, що сьогодні гостро постало питання насамперед збереження людини, її виживання як метафізичної, духовної істоти. Кризу суб'єктивності, проблему маніпулювання свідомістю і віртуалізацію людини в умовах динамічного поширення та вдосконалення високих технологій необхідно розглядати як негативні наслідки науково-технічного розвитку [1].

Звісно не слід відмовлятися від можливостей які надають новітні інформаційні технології, наприклад, в сфері пересування капіталу, товарів та послуг. Вони стали основою формування нового типу економіки – «економіки знань», «кібереконіки». Крім того сьогодні інформація і знання стають одним із стратегічних ресурсів держави, фактором її соціального розвитку.

Проте проникаючи у всі сфери суспільства інформаційні технології, як зазначалося вище несуть в собі й немалі загрози. Насамперед, щодо людини, її іства і подальшої долі.

Ще в середині ХХ століття відомий культуролог М.Маклюен наголосив, що медіа поступово набувають тотального характеру. Він передбачав, що вони набудуть такого значення в бутті людини, в суспільстві, що без їх активності ми не будемо мати ані моделей орієнтації в нашій повсякденності, ані метафор для її опису. [2, с.29]. І дійсно згодом медіа перестали розглядати виключно як

посередників, в них визнали інструмент маніпулювання суспільною думкою. Вони не стільки транслиують інформацію, скільки зумовлюють форми її сприйняття [3]. На думку дослідників феномену медіа ситуація, яка склалася в сучасному світі демонструє, що форми мислення, мовні структури, засоби бачити речі лишаються неусвідомленими, якщо людина не взаємодіє з медіа, які відповідальні за їх виробництво. Саме тому медіа поступово набувають онтологічного статусу.

Сучасні електронні медіа мають більш потужні впливи, вони створюють світ дигітальних (цифрових) образів, що проникають всюди і набувають тотального характеру, нівелюють традиційні цінності, які власне і повинні зумовлювати поведінку людини. Такі інституції як сім'я, держава, церква перестають відігравати роль чинників формування і усвідомлення людиною свого місця в світі, своєї долі і мети. На їх місце прийшли медіа, без яких людина не може існувати. Отже не є великою таємницею, що сучасна людина не може себе навіть уявити без електронних медіа, без наявності в неї будь-якого гаджету, мобільного телефону, комп'ютеру. Гаджет, це не просто додаток, або невеликий пристрій, призначений для полегшення і вдосконалення життя людини, це провідник який в свою чергу виступає вікном у так звану «справжню» реальність, заручником якого стає людина, втрачає себе і розчиняється в ньому.

Завдяки новим медіа створюється середовище тотальної інформації і комунікації. Тому цілком можна погодитись з думкою, що нові медіа, як результат прогресу інформаційних технологій, не просто самі перетворюються, а перетворюють і саму людину - учасника комунікації і споживача інформації. Як зауважує В.Савчук, вони (медіа) не тільки задають нову форму колективного тіла, а й інкорпорується в нього. Формується нова фігура – комунікант. Саме масмедіальне тіло складається з комунікантів, воно використовує комунікантів в той самий момент, коли останній вважає, що використовує засоби комунікації [6]. Він не має обличчя, він зрощується з засобами інформації стає анонімним, він страждає за відсутності інформації. Як наголошує В.Савчук комунікант є новою формою ідентифікації. Але ж не самоідентифікації! Нові засоби комунікації створюють нову якість повідомлення, нового суб'єкта і нову реальність [6].

В контексті означеної проблеми актуальним стає питання щодо викладання філософії у вищих навчальних закладах, коли людина, яка повторює собою розірваність, нецілісність, несистемність світу, перестає бути єдністю своїх сутнісних сил, втрачає себе, розчиняється в потоках інформації, плазмі електронного пристрою.

На наш погляд, саме викладання філософії може стати засобом, умовою повернення людини до себе самої.

По-перше, філософія при всій різноманітності концепцій, теорій і шкіл являє собою цілісне і системне утворення, що відображає світ і людину в ньому, за словами Гегеля, то є епоха схоплена в думці. І саме тому вона стає фактором розвитку мислення в його системності, формує культуру мислення. А тому навіть за умов строкатості і саморозірваності світу, колосального впливу на мислячу людину медіа у всіх своїх проявах, не може зруйнувати вміння мислити сформованого філософськими штудіями.

Така складова сутності людини як гносеологічна відтворюється кожного разу, коли людина торкається філософії. І не просто відтворюється гносеологічна сутність людини, а відбувається повернення її до себе в сенсі подолання анонімності і усереднення, які формуються інформаційними технологіями, перетворюючи людину на комуніканта.

Тому, по-друге, філософія, її вивчення дає можливість кожному розгорнути свою власну метафізичну сутність, яка полягає в умінні проникати в сутність речей, явищ і процесів, глибини буття, осмислювати те, що не може за визначенням бути предметом досвіду, прагнути до граничного знання. Саме метафізична складова людини, її сутнісна характеристика демонструє звернення до стихії творчого мислення, тому що граничне знання може бути лише самопізнанням і самовизначенням, за словами Гегеля, людського розуму.

Отже, по-третє, філософія формує не просто мислення, а мислення яке носить творчий характер, за умов чого стає можливим «скинути з себе» всі нашарування спричиненні тотальністю медіа, віднайти в собі своє метафізичне «Я», припинити існування себе як комуніканта.

Навіть в першому наближенні до означеної проблеми виникає питання, чому в останні роки відбувається неухильне скорочення часу, який відводиться в учбовому процесі на філософію. Чи можна вкласти у вісім лекцій курсу всю історію розгортання філософської думки людства? Звісно, що ні.

Власне тут цілком слушним може стати зауваження щодо необхідності використання інформаційних технологій при вивченні філософії, знайомстві з нею. Проте, викликає скепсис у викладачів філософії абсолютизація можливостей останніх. На наш погляд за таких умов втрачається одна з найголовніших особливостей філософії, а саме індивідуальність її сприйняття, яке можливе лише через індивідуальне її викладення. Так, мережа Інтернет кишить і сповнена рефератами з філософії, які являють собою у кращому випадку «шматки» текстів підручників, взагалі ж вони представляють собою суцільну компіляцію різноманітних текстів, тощо. Це навіть не «школярська» філософія (Кант) - певна сукупність найбільш загальних уявлень про філософію і філософські проблеми. До речі з ними має бути ознайомлена кожна людина, яка вважає себе культурною. Говорити ж про філософію, як особливу науку про останні цілі людського розуму (Кант), де вона саме і набуває характеру мудрості тут не виходить. А це, як зазначалось вище шлях до усереднення, нецілісності мислення, формування комуніканта.

Отже, на наш погляд сучасний стан суспільства, в якому медіа набувають тотального характеру, змінюють людину, її сутність потребує уважного і вдумливого підходу до реалій сьогодення, до наслідків спричинених інформаційною революцією. І саме викладання філософії, як епохи схопленою думкою, як науки про останні цілі людського розуму стане одним з факторів подолання негативних наслідків інформаційно-комунікаційної революції.

Література

1. Лугуценко Т.В. Антропологічна криза в умовах трансформації сучасного інформаційного простору. – Режим доступу: http://www.rusnauka.com/8_NMIV_2013/Philosophia/4_125538.doc.htm.

2. Киттлер Ф. Оптические медиа /Фридрих Киттлер. - М.: Логос, Гнозис - 2009. – 272 с.
3. Хоркхаймер М., Адорно Т. Диалектика Просвещения: Философские фрагменты. - СПб.; М.: Медиум: Ювента. - 1997. - С.149-209.
4. Савчук В.В. Медиафилософия. Приступ реальности / Валерий Савчук. - СПб.: Издательство РХГА. – 2013. – 534 с.
5. Кастельс М. Информационная эпоха: экономика, общество и культура / Мануэль Кастельс. – М.: ГУ ВШЭ. – 2000. – 698 с.
6. Савчук В. Коммуникант – эпифеномен коммуникации. – Режим доступа:http://mediaphilosophy.ru/biblioteca/articles/savchuk_communicant/

МОРАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ПЕДАГОГА

Зухіна Є. М., викладач другої категорії

Механіко – технологічний коледж

Педагогічна діяльність — це постійне перебування в ситуаціях морального вибору, що зобов'язує застосовувати чіткі критерії в їх пізнанні, оцінюванні і використанні співмірних обставинам моделей поведінки. Посилання при цьому лише на функціональні обов'язки є спрощенням педагогічних реалій. Для переконливості педагогічних дій, усвідомлення педагогом їх правильності важливо враховувати моральні наслідки, які вони породжують, покладаючись на розуміння добра і зла, тлумачення яких у педагогічній справі має специфічні особливості. Цю проблематику досліджує педагогічна етика, яка на основі відповідальності за долю підростаючих поколінь обґрунтовує педагогічну мораль та її принципи, моральний обов'язок, моральну самосвідомість, моральну відповідальність, особливості моральних відносин педагога, моральні наслідки зайнятої ним позиції і його вчинків.

Моральна відповідальність характеризує особистість з погляду виконання нею моральних вимог.

Моральна відповідальність педагога - особистісна якість, яка полягає в усвідомленні моральної потреби виконання соціальних норм (зокрема, особистісних), а також здатність індивіда адекватно сприймати справедливую оцінку скоєних вчинків, самооцінювати власні дії з позицій гуманності та чистої совісті.

У перспективному аспекті моральна відповідальність - це усвідомлення особистістю сучасного і майбутнього розвитку нації і людства, а також цілеспрямованої, вільної діяльності людини. Педагог навчального закладу морально відповідає за творче оволодіння знаннями, самовдосконалення, самореалізацію своїх сил і здібностей.

У ретроспективному аспекті моральна відповідальність репрезентує відповідальність, що відображає, як правило, соціально-правові дії стосовно особистості за минулу поведінку, вчинки, порушення нею вимог соціально-етичних, правових і професійних норм. У цьому значенні відповідальність відіграє подвійну роль: є способом реагування суспільства, керівництва освіти на негативні дії конкретного педагога і засобом запобігання можливій негативній поведінці цієї або інших особистостей у майбутньому.

- Ангелов Г. В., к.і.н., професор, Лар'яновський І. С., к.ф.н., ст. викладач,
Шевченко Г. А., к.ф.н., доцент, ОНАХТ, м. Одеса
97. СОЦІАЛЬНА КАТАСТРОФА В УКРАЇНСЬКОМУ СЕЛІ У 1920-1921 РР. 250
(НА ПРИКЛАДІ ОДЕСЬКОЇ ГУБЕРНІЇ)
Шишко О. Г., к.і.н., доцент, ОНАХТ, м. Одеса
98. НОВА ГЕНЕРАЦІЯ УКРАЇНЦІВ ЯК «АГЕНТИ ЗМІН» СУЧАСНОЇ 253
МОДЕРНОЇ ДЕРЖАВИ
Дмитрашко С. А., к.п.н., ст. викладач, ОНАХТ, м. Одеса
99. ДО ПРОБЛЕМИ ВИКЛАДАННЯ ФІЛОСОФІЇ В УМОВАХ 256
ІНФОРМАЦІЙНО-ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЙНОЇ РЕВОЛЮЦІЇ
Пурцхванідзе О. В., к.ф.н., доцент, Паскаренко О., студентка (Молдова)
100. МОРАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ПЕДАГОГА 259
Зухіна Євгенія Миколаївна, викладач II категорії,
Механіко – технологічний коледж
101. ОТВЕТСТВЕННОСТЬ ПРЕПОДАВАТЕЛЯ ЗА ВЫСОКИЙ ТЕМП 263
ИЗУЧЕНИЯ МАТЕРИАЛА
Лысяный А.А., преподаватель
Колледж нефтегазовых технологий, инженерии и инфраструктуры сервиса
102. СТУДЕНТСЬКА СІМ'Я: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ 267
Мамроцька О.А. канд. істор. наук, асистент, Петрова К. студентка (Росія)
103. СУЧАСНІ МОЛОДІЖНІ СУБКУЛЬТУРИ ЯК ОДИН З АСПЕКТІВ 269
ФОРМУВАННЯ ГРОМАДЯНСЬКОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ
УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ
Мамроцька О.А., к.і.н., асистент, Аганіязова О., студентка (Туркменістан)
104. ФАКТОРИ ФОРМУВАННЯ ГЕНДЕРНОЇ РІВНОСТІ В УКРАЇНСЬКОМУ 272
СУСПІЛЬСТВІ. ІСТОРИЧНЕ ПІДРУНТЯ РІВНОСТІ СТАТЕЙ
Орлова В. О., к.ю.н., ст.викладач, Зейналов М. студент (Азербайджан)
105. ВПЛИВ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНОГО НАПРЯМУ УКРАЇНИ НА МОЛОДЬ 274
Орлова В. О., канд. юр. наук, ст. викладач, ОНАХТ, м. Одеса
106. ИЗУЧЕНИЕ УРОВНЯ АКАДЕМИЧЕСКОЙ ПОРЯДОЧНОСТИ СРЕДИ 276
СТУДЕНТОВ КНТИИС ОНАПТ
Пеньковская Н.К., к.п.н., преподаватель
Колледж нефтегазовых технологий, инженерии и инфраструктуры сервиса
107. ПІДГОТОВКА КАДРІВ ДЛЯ ЗАРУБІЖНИХ КРАЇН ЯК СПОСІБ 280
ВИХОВАННЯ ДРУЗІВ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ
Тодорова С. М., канд. філос. наук, доцент, Гончаров М., студент (Білорусь)
108. САМОРЕАЛІЗАЦІЯ ЛИЧНОСТІ И СОВРЕМЕННОЕ УПРАВЛЕНИЕ 284
ТРУДОВЫМ КОЛЛЕКТИВОМ
Мельник Ю. Н. канд. філос. наук, доцент, Абдуллах А. Б. студент (Лівія)
109. РОЛЬ САМОІДЕНТИФІКАЦІЇ В ГУМАНІЗАЦІЇ УЧЕБНО- 288
ВОСПИТАТЕЛЬНОГО ПРОЦЕСА
Стояно О. А., канд. филос. наук, доцент, Абу Х. К. студент (Ліван)
Одесская национальная академия пищевых технологий
110. ПОЛІТИЧНІ ПЕРЕДУМОВИ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ 291
УКРАЇНИ
Самокиш В. П. канд. юр. наук, ст. викладач, КумарСандіп студент (Індія)
111. СОВРЕМЕННЫЕ ПОДХОДЫ К УПРАВЛЕНИЮ ПЕРСОНАЛОМ В 294
ПИЩЕВОЙ ОТРАСЛИ
Черкасский А.В. канд. истор. наук, доцент, Валі Ахмед студент (Єгипет)
112. СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ АСПЕКТИ СУЧАСНОГО ЛІДЕРСТВА У 297
ВИРОБНИЧИХ ОРГАНІЗАЦІЯХ
Черкаський А.В., канд. істор. наук, доцент, Мбемба Є., магістр (Ангола)
113. НЕКОТОРЫЕ АСПЕКТЫ ИНФОРМАТИЗАЦИИ УКРАИНСКОГО 301
ОБЩЕСТВА, КАК СОСТАВЛЯЮЩЕЙ НАЦИОНАЛЬНЫЕ ИНТЕРЕСЫ
СТРАНЫ
Черняк Г. А., к.и.н., доц., Кириченко И.А., аспирант, Крылов Н. Г., студент